

prima instanță: S. Lazari
instanța de apel: N. Cernat, A. Gavrilă, A. Pahopol

dosarul nr. 2r-568/14

D E C I Z I E

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Sauron” în proces de insolabilitate, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Iuri Buhtuev împotriva Societății cu răspundere limitată „Sauron” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra automobilului și anularea interdicțiilor aplicate asupra automobilului, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2014, prin care a fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului și a fost restituit apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Sauron” în procedura de faliment,

c o n s t a t ă:

La 23 august 2011, Iuri Buhtuev a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Sauron” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra automobilului și anularea interdicțiilor aplicate asupra automobilului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza contractului de vânzare-cumpărare din 19 octombrie 2007, SRL „Sauron” i-a vândut automobilul de model Lincoln Towncar, cu n/î CSR 012, care-i aparținea cu drept de proprietate.

Menționează că conform pct. 3 din contractul menționat, cumpărătorul devine proprietar al automobilului menționat din momentul achitării sumei ce depășește 50% din costul automobilului, care, conform pct. 1 din contract, constituie suma de 100000 lei și care urma a fi achitat în rate în termen maxim de 09 luni de la data semnării contractului.

Susține că suma de 50000 lei, adică 50% din costul automobilului, a fost achitată de către el la 19 octombrie 2007, fapt ce se confirmă prin chitanța nr. 101 din 19 octombrie 2007, astfel, devenind proprietar al automobilului menționat.

Afirmă că conform pct. 3 din contractul menționat, înregistrarea automobilului după cumpărător la organele de stat de înregistrare a transportului va avea loc în momentul achitării integrale a prețului prevăzut de prezentul contract.

Invocă că la 10 martie 2008, el a achitat suma de 20000 lei, iar la 18 iulie 2008, a achitat suma de 30000 lei, fapt ce se confirmă prin chitanțele nr. 40 din 10 martie 2008 și nr. 166 din 18 iulie 2008.

Mai invocă că prin pct. 3 din contractul menționat, vânzătorul, adică SRL „Sauron” a declarat că automobilul, la momentul semnării contractului, nu este gajat, sechestrat sau promis altei persoane și nu constituie obiectul vre-unui litigiu, însă, la 01 iulie 2008, pârâta, deși a primit 70% din prețul automobilului, acționând cu rea-credință, în cadrul unui proces judiciar, a solicitat instanței de judecată aplicarea sechestrului pe automobilul menționat, ca substituție a unei forme de asigurări a acțiunii printr-o altă formă.

Menționează că la 18 iulie 2008, când a achitat integral costul automobilului, din cauza aplicării sechestrului asupra acestuia, a fost în imposibilitate de a-l înregistra după el, deși, de fapt, este proprietarul acestuia.

Susține pe parcursul anilor 2008-2011, asupra automobilului au fost aplicate mai multe tipuri de interdicții și sechestrate.

Prin urmare, solicită recunoașterea dreptului său de proprietate asupra automobilului de model Lincoln Towncar, cu n/î CSR 012, obligarea Direcției principale înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto, anularea sechestrelor, gajului și a tuturor interdicțiilor aplicate asupra automobilului menționat și încasarea de la pârâtă a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 octombrie 2011 a fost constatat dreptul de proprietate al lui Iuri Buhtuev asupra automobilului de model Lincoln Towncar, cu n/î C SR 012, anul producerii 2001, a fost obligată Direcția principală înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto să înregistreze dreptul de proprietate al lui Iuri Buhtuev asupra automobilului de model Lincoln Towncar, cu n/î C SR 012, au fost anulate sechestrul, gajul și toate interdicțiile aplicate asupra automobilului de model Lincoln Towncar, cu n/î C SR 012 prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție, dosar nr. 2e-4362/2008, sechestrul; încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție, titlu executoriu nr. 2e-4119/09, sechestrul; încheierea executorului judecătoresc Miron I., nr. 12-914/09 din 18 septembrie 2009, interdicție; încheierea executorului judecătoresc Tihonovici A. nr. 18-609/10 din 30 aprilie 2010, interdicție; încheierea executorului judecătoresc Miron I. nr. 010-654/10 din 26 noiembrie 2010, interdicție; solicitarea executorului judecătoresc Miron I. nr. 010-100, 010-101, 010-102, 010-103, 010-104, 654/10 din 17 ianuarie 2011, sechestrul; încheierea executorului judecătoresc Neruță A. nr. 068-310/11 din 07 februarie 2011, sechestrul; încheierea executorului judecătoresc Cațer V. nr. 100-03/97/2011 din 03 martie 2011, interdicție; încheierea executorului judecătoresc Miron I. nr. 010-174/11 din 20 aprilie 2011, interdicție; încheierea executorului judecătoresc Miron I. nr. 010-175/11 din 20 aprilie 2011, interdicție; încheierea executorului judecătoresc Miron I. nr. 010-245/11 din 20 iunie 2011, interdicție; încheierea executorului judecătoresc Neruță A. nr. 068-403/11 din 24 iunie 2011, sechestrul și încheierea executorului judecătoresc Romaliischi M. nr. 175-884/11 din 20 iulie 2011, sechestrul și a fost încasat din contul SRL „Sauron” în beneficiul lui Iuri Buhtuev taxa de stat în sumă de 3000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 7000 lei, în total 10000 lei.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 28 octombrie 2011 a fost anulat sechestrul aplicat asupra automobilului de model Lincoln Towncar, cu n/î C SR 012 prin încheierea executorului judecătoresc

Neruță A. nr. 068-446/11 din 18 august 2011 și încheierea Curții de Apel Economice nr. 2e-915/2011 din 10 august 2011.

La 21 februarie 2014, SRL „Sauron” în procedura de faliment a declarat apel împotriva hotărârii și hotărârii suplimentare ale primei instanțe.

Ulterior, SRL „Sauron” în procedura de faliment a depus o cerere de repunere în termen a apelului, invocând că despre hotărârea și hotărârea suplimentară ale primei instanțe a aflat la 04 februarie 2014, când Iuri Buhtuev s-a prezentat la sediul administratorului insolabilității, Dumitru Chicu pe str. Tighina, 49a și a înregistrat cererea nr. 03 din 04 februarie 2014.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2014 a fost respinsă cererea cu privire la repunerea în termen a apelului și a fost restituit apelul declarat de către SRL „Sauron” în procedura de faliment.

La 30 aprilie 2014, în termenul prevăzut de lege, SRL „Sauron” în proces de insolabilitate a depus o cerere de recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii instanței de apel și restituirea pricinii spre judecarea apelului în instanța de apel.

Recurenta SRL „Sauron” în proces de insolabilitate, în motivarea recursului, a indicat că încheierea instanței de apel este ilegală.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul judecării pricinii s-a constatat că la 21 februarie 2014, recurenta SRL „Sauron” în proces de insolabilitate, nefiind de acord cu hotărârea și hotărârea suplimentară ale primei instanțe, a depus o cerere de apel.

Ulterior, recurenta a depus o cerere de repunere în termen a apelului, invocând că despre hotărârea și hotărârea suplimentară ale primei instanțe a aflat la 04 februarie 2014, când Iuri Buhtuev s-a prezentat la sediul administratorului insolabilității, Dumitru Chicu pe str. Tighina, 49a, mun. Chișinău și a înregistrat cererea nr. 03 din 04 februarie 2014.

Instanța de apel, prin încheierea din 15 aprilie 2014, a respins cererea cu privire la repunerea în termen a apelului și a restituit apelul declarat de către SRL „Sauron” în procedura de faliment.

Judecând pricina în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a constatat că încheierea instanței de apel este legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) CPC (în redacția Legii nr. 225-XV din 30 mai 2003), termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data comunicării hotărârii motivate, dacă legea nu dispune altfel.

Din materialele dosarului rezultă că recurenta SRL „Sauron” în proces de insolabilitate a fost înștiințată, contra semnătură, despre ședința de judecată a primei instanțe din 21 octombrie 2011, fapt confirmat prin avizul de primire a citației (f. d. 39), ceea ce denotă că aceasta a știut cu certitudine despre existența acestui litigiu și, fiind persoană interesată în soluționarea acestui litigiu, urma să se intereseze care este soluția luată de către prima instanță în pricina dată.

Însă, cu toate acestea, SRL „Sauron” în proces de insolabilitate a declarat apel la 22 iulie 2013, adică cu depășirea termenului de 15 zile prevăzut de lege, solicitând repunerea în termen.

La caz, se reține că în conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Motivul invocat de către recurentă precum că despre hotărârea și hotărârea suplimentară ale primei instanțe a aflat la 04 februarie 2014, când Iuri Buhtuev s-a prezentat la sediul administratorului insolabilității, Dumitru Chicu pe str. Tighina, 49a, mun. Chișinău și a înregistrat cererea nr. 03 din 04 februarie 2014 nu poate servi drept temei pentru repunerea în termenul de apel, deoarece conform adeverinței din 10 aprilie 2014, eliberată de către ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, automobilul de model Lincoln Towncar, în perioada 24 noiembrie 2011-25 noiembrie 2011, a fost înmatriculat după Iuri Buhtuev, iar la 25 noiembrie 2011, a fost reînmatriculat după alt proprietar (f.d.71). Astfel, hotărârile judecătorești au fost executate, iar despre acest fapt recurenta a cunoscut și/sau trebuia să cunoască.

Conform art. 76 lit. a), b), d), e), h), i), j), m) și n) din Legea insolabilității nr. 632-XV din 14 noiembrie 2001, administratorul are următoarele atribuții principale: inventarierea patrimoniului debitorului; colectarea datoriilor față de debitor și recuperarea bunurilor debitorului aflate în posesiunea unor terți; executarea măsurilor de asigurare aplicate de instanța de judecată în cazurile prevăzute expres de ea; îndeplinirea hotărârilor instanței de judecată, ale adunării și ale comitetului creditorilor, adoptate în limitele competenței lor; ținerea registrelor de evidență a datoriilor creditoare și a datoriilor debitoare ale debitorului; administrarea masei debitoare; asigurarea integrității masei debitoare, asigurarea prin contract a bunurilor; contestarea în instanța de judecată, în modul stabilit de lege, a creanțelor creditorilor și a oricăror tranzacții sau transferuri și sesizarea instanței de judecată despre orice alte probleme care apar pe parcursul exercitării atribuțiilor sale.

Reieșind din prevederile legale enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel corect a concluzionat că fiind admisă spre examinare cererea introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Sauron”, administratorul provizoriu al SRL „Sauron” urma la faza respectivă să țină cont de patrimoniul debitorului și să supravegheze masa debitoare a acestuia și în

consecință, just a constatat că nu existau careva temeiuri, ce ar fi creat impedimente administratorului provizoriu, în cadrul exercitării funcției sale, să determine existența hotărârilor contestate, inclusiv să acceadă la contestarea hotărârilor judecătorești în termenul și modul prevăzut de lege.

În conexiunea celor expuse, instanța de apel temeinic și legal a respins cererea cu privire la repunerea în termen a apelului și a restituit apelul declarat de către SRL „Sauron” în procedura de faliment, iar ultima nu a invocat nici un argument în cererea de recurs ce ar răsturna concluzia instanței de apel.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Sauron” în proces de insolvabilitate.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Iuri Buhtuev împotriva Societății cu răspundere limitată „Sauron” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra automobilului și anularea interdicțiilor aplicate asupra automobilului.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevski